RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1638/87

af 9. juni 1987

om fastsættelse af mindstemaskestørrelsen for flydetrawl, der anvendes ved fiskeri efter blåhvilling i den del af området under konventionen om det fremtidige multilaterale samarbejde vedrørende fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav, der ligger uden for de farvande, der henhører under konventionens kontraherende parters fiskerijurisdiktion

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 170/83 af 25. januar 1983 om en fællesskabsordning for bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne (1), særlig artikel 11,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge artikel 2 i forordning (EØF) nr. 170/83 skal Rådet på grundlag af foreliggende videnskabelig rådgivning udarbejde de bevaringsforanstaltninger, der er nødvendige til gennemførelse af målsætningerne i artikel 1 i nævnte forordning;

konventionen om det fremtidige multilaterale samarbejde vedrørende fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav, i det følgende benævnt »konventionen«, blev godkendt ved afgørelse 81/608/EØF (2); den trådte i kraft den 17. marts 1982;

den ved konventionen nedsatte kommission vedtog den 20. november 1986 en henstilling om mindstemaskestørrelsen for flydetrawl, der anvendes ved fiskeri efter blåhvilling i den del af konventionsområdet, der ligger uden for de områder, der henhører under de kontraherende parters fiskerijurisdiktion; denne henstilling blev bindende for Fællesskabet den 7. februar 1987;

Fællesskabet bør træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på EF-fartøjers overholdelse af denne henstilling —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Fartøjer, der fører en medlemsstats flag eller er registreret i en medlemsstat, må ikke anvende flydetrawl med en maskestørrelse på under 35 mm ved fiskeri efter blåhvilling i den del af konventionsområdet, der ligger uden for de farvande, der henhører under konventionens kontraherende parters fiskerijurisdiktion.

Konventionsområdet er defineret i bilaget til forordning (EØF) nr. 1899/85 (3).

2. Et fartøj anses for at drive fiskeri efter blåhvilling, hvis det har en mængde blåhvilling om bord, der overstiger 50 % af vægten af den samlede mængde af blåhvilling og andre fiskearter om bord.

Ved et flydetrawl forstås et trukket redskab, der er beregnet til fangst af fiskearter, der opholder sig i de frie vandmasser, herunder i de øverste vandlag.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 9. juni 1987.

På Rådets vegne

H. DE CROO

Formand

(1) EFT nr. L 24 af 27. 1. 1983, s. 1.
(2) EFT nr. L 227 af 12. 8. 1981, s. 21.
(3) EFT nr. L 179 af 11. 7. 1985, s. 2.